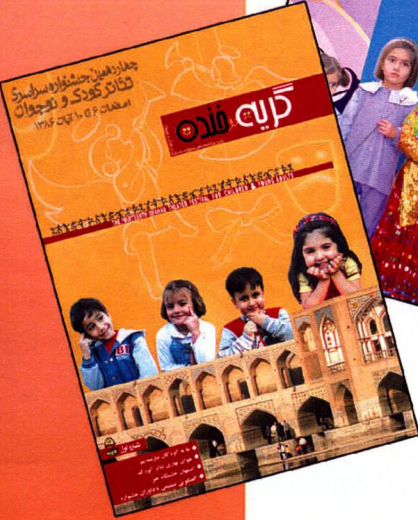
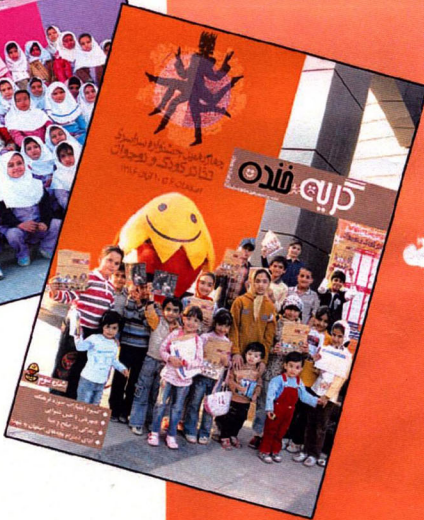

خوبه فنده

نشریه روزانه چهاردهمین جشنواره سراسری تئاتر کودک و نوجوان

THE FOURTEENTH ISFAHAN THEATER FESTIVAL
FOR CHILDREN & YOUNG ADULTS

اصفهان ۶ تا ۱۰ آبان ۱۳۸۶

خانه گرافیک نردبان
www.NardebaN.com

گروه روزنامه نگاران اکسیر
www.eXir4U.com

چهاردهمین جشنواره سراسری تئاتر کودک و نوجوان

اصفهان ۶ تا ۱۰ آبان ۱۳۸۶

گریه فله

اصفهان

شماره ویژه چهاردهمین جشنواره سراسری

THE FOURTEENTH ISFAHAN THEATER FESTIVAL FOR CHILDREN & YOUNG ADULTS

شماره اول

- ◆ ما به کودکان نیازمندیم
- ◆ هوای بهاری تئاتر کودک
- ◆ اصفهان خاستگاه هنر
- ◆ گفتگوی صمیمی با داوران جشنواره

پیام وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی؛ محمدحسین صفار هرندی

ما به کودکان نیازمندیم

ما به این نیازمندیم که کودکانمان خداپسندانه، پر نشاط و پر انرژی بزرگ شوند و به گونه‌ای رشد کنند که فردا قدرت اداره «آینده بهتر» را داشته باشند.

ظاهر زندگی این گونه است که ما فکر می‌کنیم فقط بچه‌ها به بزرگترهایشان نیازمندند، اما واقعیت آن است که ما بزرگترها هم برای سربلندی خودمان، کشورمان، آرامش و امنیت فردا و افتخارآمیز بودن آینده‌مان به کودکانی که امروز مسیر کودکی و نوجوانی‌شان را درست و منطقی طی کنند، نیازمندیم.

نمی‌خواهم در اینجا عوامل موثر در پرورش هرچه بهتر کودکانمان را برشمردم، اما تردیدی نیست که «تئاتر» یکی از ابزارهای انتقال زیباترین اندیشه‌ها و پیام‌ها به کودکان است؛ تا هم از زندگی امروزشان لذت ببرند و هم برای فردای بهتری که به آینده همه ما پیوند خورده است، عناصر تاثیرگذار و موقفی باشند.

برای رسیدن به این مهم، ما به دست‌اندرکاران تئاتر کودکان تکیه کرده‌ایم و فرزندانمان را به امید رسیدن به آینده بهتر به آنان سپرده‌ایم.

امیدواریم چهاردهمین جشنواره سراسری تئاتر کودک و نوجوان ایران با توانمندی‌هایی که در هنرمندان ایرانی هست، ظرفیت آن را پیدا کند که به کهن‌ترین و پراسابقه‌ترین جشنواره‌های تئاتر کودکان دنیا پیوند بخورد و به امید خدا و با تلاش بهتر شما، به جایی برسد که کودکان جهان را به تعامل مثبت با کودکان ایرانی وادارد.

اصفهان سند گویای هنر نمایش ایرانی است و «مکتب هنر اصفهان» نمونه گویای این میراث گرانبهاست. از این رو، سزاوار است که در تثبیت این سند افتخارآمیز از طریق رونق بخشی به کم و کیف آن توسط هنرمندان و هنر آفرینان اصفهانی اهتمام ورزیده شود.

امروز کودک تئاتر کودک و نوجوان در اصفهان، نوجوانی خود را در حالی به ممارست می‌نشیند که اقتضائات و شرایط جدیدی، کودک و نوجوان ایرانی را احاطه کرده است. ارتباط با کودک امروز، هنر امروزی تر و زنده تری را می‌خواهد. تبیین واقعیت‌های تلخ و شیرین زندگی، القای آموزش‌های علمی، تربیتی و پرورشی، تقویت الگوهای رفتاری مناسب و هر آنچه در دایره تعلیم و تربیت می‌گنجد، نیازمند تغییر نگرش جدی در روش‌های جاری است تا بتوانیم در پرتو سرمایه‌گذاری‌های فراوان، شاهد تولد و زایش سرمایه‌های انسانی کارآمد و سودآفرین برای جامعه باشیم. هنر ایجاد ارتباط کلامی یا رفتاری با کودک و نوجوان، اگر چه بیشتر با چاشنی سرگرمی، تفریح و تفریح توأم است، اما اعتنا به غنای محتوا و تاثیرگذار بودن آن باید مورد توجه ویژه باشد.

خوشحالیم رنگین‌کمان پائیز اصفهان با رنگ صداقت، صمیمیت، سادگی و سرشار از مهر و مهربانی کودکان و نوجوانان ایران زمین شکل می‌گیرد و در رویدادی دیگر هنرمندان می‌آیند تا از خاک صحنه، کیمیای هنر نمایش را به عنوان مردمی‌ترین و آئینی‌ترین هنر این سرزمین بیافرینند.

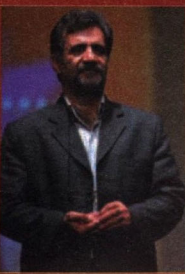
آرزوی منم کنیم همچنان که پروانه‌های طلایی فیلم کودک، سیزده بهار در سپهر لاجوردی اصفهان به پرواز در آمدند، جوانه نو رویداده تئاتر کودک و نوجوان نیز در اصفهان به باغستان سرسبز و پرثمری برای همیشه تاریخ هنر زاینده رود مبدل شود.

حضور گروه‌های نمایشی شرکت‌کننده، هنرمندان، میهمانان و خانواده بزرگ تئاتر کشور را مغتنم شمرده، ضمن سپاس از دست‌اندرکارانی که افتخار میزبانی این دوره را نصیب اصفهان ساخته‌اند، پیشنهاد می‌شود نشان تئاتر کودک و نوجوان با الهام از یکی از نشانه‌های زیبای اصفهان - به عنوان نشانه و هویت رسمی این رخداد بزرگ هنری کشور - در کتاب جشنواره ضرب گردد.

اهالی محله کودکان و نوجوانان، یعنی، هم پدیدآوران، هم مخاطبان، با این که دقیقاً زبان یکدیگر را نمی‌فهمند، به هم محتاجند. کودکان به تئاتری که «مال مال خودشان باشد» نیاز دارند.

خشنود کردن بچه‌ها و کنار آمدن با نسلی که به گفته بزرگترها «سر به راه نیستند، ساز خودشان را می‌زنند و حساب و کتاب و ادب و آداب ما را نمی‌فهمند» کار بسیار دشواری نیست؟

در کشور ما که نقدا پژوهشی درست و حسابی برای پیدا کردن پاسخ این گونه پرسش‌ها انجام نشده، راهنمایی نیست تا به بزرگترهای این محله بگویید چه طوری می‌توان دنیا را از پشت چشم بچه‌ها دید. متأسفانه هیچ یک از موفقیت‌ها و شکست‌های تئاتر بچه‌ها در این عمر شصت، هفتاد ساله‌ای که دارد صادقانه به ثبت نرسیده است تا ره‌گشای بعدی‌ها باشد، با این حساب هر اجرای تاثیرگذار و موفقیت‌آمیزی، به تنهایی یک اتفاق بزرگ است. که باید کم و کیف آن را دقیقاً بررسی و مطالعه کنیم و با کنار هم قرار دادن تجربه‌ها، شکست‌ها و پیروزی‌های دیگر، راه‌های رسیدن به تئاتری را که مال خود خود بچه‌ها باشد، پیدا کنیم. وقتی اجرای موفقیت‌آمیز یک نمایش، این همه اهمیت داشته باشد بی‌تردید رویداد بزرگی چون جشنواره چهاردهمین تئاتر کودک و نوجوان، پیش از آنکه فقط یک جشنواره باشد، پدیده قابل تأمل و مطالعه‌ای است که بررسی علمی آن، تئاتر کودک و نوجوان را به جایگاه شایسته خود خواهد رساند. به ویژه این که این جشنواره میوه درخت سیزده جشنواره پیشین است، که همه، بر زمینه توان هنری و نیاز اجتماعی ظرفیت تئاتر کودکان ایران بنا شده است. اگر در پشت صحنه‌های رقابتی و دوستانه و پرهیاهوی جشنواره، کارهای پژوهشی برای رسیدن به موفقیت‌های بزرگ تر و تاثیرگذارهای عمیق تر را برنامه‌ریزی نکنیم، به جایی نمی‌رسیم و همین جایی که هستیم، درجا می‌زنیم. و بعد از این همه، نگاهی گذرا به کمیت و کیفیت نمایش‌های جشنواره امسال و مقایسه آن با نمایش‌های سال گذشته این امید را به وجود می‌آورد که اهالی تئاتر کودک و نوجوان توان قابل توجه و ارزشمندی برای رسیدن به تئاتر مطلوب و تاثیرگذار دارند. امیدوارم این توان به فعلیت درآید و به جایی برسیم که بچه‌ها با هزینه کردن پول توجیبی خود، از آتکای تئاترشان به دولت بکاهند و به جایی برسند که پای تلفن و رایانه بنشینند و خود خودشان، به پیش خرید بلیت اجراها بپردازند.

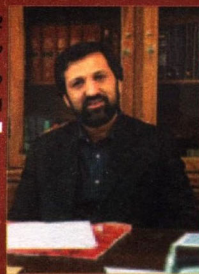
بخشی از پیام مصطفی رحماندوست دبیر چهاردهمین جشنواره تئاتر کودک و نوجوان

تئاتری مال مال خود کودکان

عکس: پریزاد رادگردری
با تشکر از: علی محمدی، مجید منتظری، منیره محمدی، فرید صلواتی و صدرا مجد

گرافیک و صفحه‌آرایی: خانه. گرافیک نردبان
امور چاپ و فنی: نقش جهان

بخشی از پیام سیدعلیرضا حسینی مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی اصفهان

کودک امروز هنر امروزی تر و زنده تر

مدیرمسئول: سیدعلیرضا حسینی
جانشین مدیرمسئول: محمدتقی خلیلزاده
سردبیر: رضوان اصغر
تحریریه: موسی محمدیان، امیرمالک صالحی، رضا احسان‌پور، نفیسه حاجاتی، فخری شکرچیان، بهروز سهیلی، حمیدرضا فروزنده، الهام ابراهیمزاده

۲
کتابخانه
نشریه روزانه
چهاردهمین
جشنواره
سراسری تئاتر
کودک و نوجوان

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان اصفهان
در نشست خبری چهاردهمین جشنواره
سراسری تئاتر کودک و نوجوان:

باقی ماندن جشنواره در اصفهان به تصمیم گیریهای کلان کشوری احتیاج دارد

در آن اصفهان به مدت سه سال میزبان جشنواره تئاتر کودک و نوجوان شد. اما باقی ماندن جشنواره در اصفهان به تصمیم گیریهای کلان کشوری احتیاج دارد.

در پایان نشست خبری دکتر مصطفی رحماندوست دبیر چهاردهمین جشنواره تئاتر کودک و نوجوان گفت: برای جشنواره امسال حدود دو برابر بیشتر از پارسال انرژی صرف شده است. اصفهان تمام تلاش خود را کرده تا این اتفاق کیفی و کمی بیفتد و پایه گذار یک جشنواره بین المللی باشد و تا حدی که توانایی داشته باشیم سعی خود را می کنیم که جشنواره پس از سه سال هم در اصفهان بماند.

سالی از گروههای خارجی دعوت می شود که در جشنواره شرکت کنند و پس از آن تثبیت جشنواره در بخش بین الملل تصمیم گیری می شود. «سید علیرضا حسینی» مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان اصفهان گفت: تثبیت جشنواره تئاتر کودک در اصفهان را باید از مسئولان کشوری سوال کرد.

ما در طرف دیگر قضیه قرار داریم. سال گذشته تفاهم نامه ای در حضور استاندار و دکتر ایمانی، معاون وزیر، امضا شد که به امضای مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی و مدیرکل مرکز هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی رسید که

دبیر اجرایی چهاردهمین جشنواره سراسری تئاتر کودک گفت: امسال ما سعی کردیم جشنواره را در سراسر استان برگزار کنیم، اگر مجبور هستیم به دلیل امکانات و بازبینی داوران بخش مسابقه را در شهر اصفهان برگزار کنیم اما برنامه های جنبی جشنواره از قبیل نمایش های خیابانی و میدانی، نمایش های عروسکی و جنگ های کودکانه را به شهرستان های استان فرستادیم.

در حال حاضر هم با اینکه اطلاع رسانی کمی برای حضور گروه فیتیله در اصفهان انجام شد اما نمایش این گروه در سالن های بهزیستی و سینما خانواده اصفهان با استقبال بی نظیری مواجه شد.

وی افزود بیش از ۲۷ مدرسه در دو نوبت در بخش جنبی جشنواره پذیرای گروه های نمایشی خواهند بود و گروه های نمایشی خیابانی به آن مدارس خواهند رفت. همچنین اجراهای نوبت صبح صرفا مخصوص بچه های دبستانی و راهنمایی است که با همکاری آموزش و پرورش از مقطع سنی مناسب دعوت شده تا در سالن ها حضور پیدا کنند.

سید فرهاد عریضی به اجرای هر نمایش در یک سالن، در یک روز اشاره کرد و گفت: جدول برنامه ها طوری طراحی شده که اگر کسی بخواهد تمام نمایش ها را در یک روز ببیند می تواند به راحتی از همه نمایش ها به صورت یک جدول نردبانی بازدید کند و برای هر اجرا یک سالن و در یک روز در نظر گرفته شده و اجرای بخش های جانبی هم در سطح شهر پراکنده اند. همچنین تقسیم بندی ۵ ناحیه آموزش و پرورش اصفهان بنحوی برنامه ریزی شده که کودکان و نوجوانان بتوانند در تمامی نواحی از این اجراها استفاده کرده و مختص یک ناحیه خاص نباشد. بخشی از نمایش ها نیز در مدارس مناطق محروم حضور پیدا می کنند که اگر احیانا بچه های آن مناطق نمی توانند در سالن های جشنواره حضور پیدا کنند حداقل ما این نمایش ها را به آنجا برده و یک فضای مناسب ایجاد کنیم. وی اضافه کرد با اینکه دوره سیزدهم با همکاری دست اندرکاران دبیرخانه جشنواره بسیار تواناتر از دوره های قبل برگزار شد، ولی نظرسنجی های انجام شده در این دوره و آنالیز نتیجه آنها به ما کمک کرد که مشکلات و معضلات سال گذشته دوباره تکرار نشود.

عریضی اظهار داشت: طبق روال مرسوم دنیا چند

خبری در رسانه ها برگزار شد. دوازدهمین جشنواره نیز در دی ماه ۱۳۸۱ در شهرستان گچساران برگزار شد و در حالی که جشنواره هیچ انعکاس رسانه ای و مطبوعاتی نداشت، در سکوت به کار خود پایان داد و بدین ترتیب چراغ جشنواره تئاتر کودک و نوجوان به مدت ۴ سال خاموش شد.

اما در سال ۱۳۸۵ با انتخاب میزبانی شایسته چراغ جشنواره در اصفهان روشن شد و با امضاء تفاهم نامه ای میان استاندار اصفهان و معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در مراسم اختتامیه جشنواره سیزدهم، مبنی بر تشکیل دبیرخانه دائمی، جشنواره تئاتر کودک و نوجوان به مدت ۳ سال در اصفهان ماندگار شد.

در شهرستانها و با امکاناتی محدودتر برگزار شود به سبب آمیختگی با شور و عشق به فرهنگ و هنر ایران اسلامی می تواند موفق باشد پس از گذشت ۹ سال از روشن شدن چراغ جشنواره در شهر همدان و پر فروغ تر شدن آن، دهمین جشنواره در ارگ جدید بم برگزار شد و این آغازی بود بر افول جشنواره به طوری که جشنواره یازدهم در زاهدان، مهجور و بدون انعکاس

در سال ۱۳۶۸ پس از فروکش کردن جنگ تحمیلی گروهی از کودکان و نوجوانان در شهر همدان چند نمایش را با موضوعات مختلف از جمله جنگ، پیامدهای بمباران مناطق مسکونی به صحنه بردند که این آثار توجه همگان و افکار عمومی را به خود جلب کرد و همین حرکت بنیان و شالوده برگزاری جشنواره های تئاتر کودک و نوجوان شد. با برگزاری نخستین جشنواره در مهرماه سال ۱۳۷۰ در همدان، این جشنواره به مدت ۹ سال در این شهر ماندگار شد. برگزاری جشنواره نخست با حضور ۶ گروه نمایشی از سراسر کشور در زمان خود به عنوان حرکتی فرهنگی هنری در سراسر کشور انعکاس بسیار خوبی داشت. رشد کیفی و کمی جشنواره دوم با بر همگان اثبات کرد که این رویداد فرهنگی و هنری حتی اگر

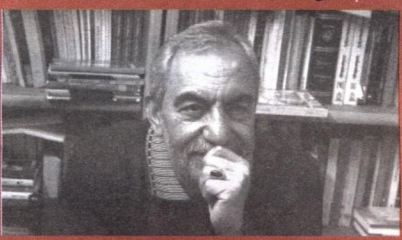
تشریح برنامه‌های جنبی جشنواره

بهترین‌های جشنواره از دیدگاه کودکان و نوجوانان اصفهانی معرفی می‌شوند

◆ تجلیل از داود کیانیان در چهاردهمین جشنواره تئاتر کودک و نوجوان اصفهان از مقام هنری داود کیانیان پیشکسوت تئاتر کودک تجلیل میشود. داود کیانیان متولد ۱۳۳۱ تهران، نویسنده، کارگردان و محقق در زمینه تئاتر کودک و نوجوان است. وی تاکنون داور، بازخوان و بازیکن جشنواره‌های مختلف تئاتر بوده و کارگردانی ۲۳ نمایش و نگارش بیش از ۱۷ نمایشنامه و تالیف چندین کتاب در زمینه تئاتر کودک و نوجوان را در کارنامه هنری خود دارد.

از آثار نمایشی وی میتوان به نمایشنامه‌های "داد و پیداد"، "پسرهای غمو صحرا"، "تمنای باران"، "خروسک پریشان"، "گنجشگ اشی مشی" و ... اشاره کرد، وی سالها در مقام مدرس و مربی تئاتر در مراکز مختلف هنری و دانشگاهی فعالیت داشته است.

شاد در جهت ایجاد فضایی همخوان با جشنواره به فعالیت می‌پردازند. گروه‌های نمایشی از اصفهان و تهران با همکاری اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی، آموزش و پرورش و فرمانداری هر شهرستان در محورهای شمال، جنوب، شرق و غرب استان اصفهان به اجرای نمایش می‌پردازند. اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی استان اصفهان به منظور مشارکت کودکان و نوجوانان در چهاردهمین جشنواره سراسری تئاتر کودک و نوجوان اصفهان، اقدام به نظرسنجی علمی و فراگیر از کلیه کودکان و نوجوانان بازدیدکننده از نمایش‌های بخش مسابقه می‌کند.

پس از بررسی نتایج این نظرسنجی بهترین‌های جشنواره از دیدگاه کودکان و نوجوانان اصفهانی معرفی می‌شوند.

دبیر اجرایی چهاردهمین جشنواره سراسری تئاتر کودک و نوجوان اصفهان از برگزاری برنامه‌های جنبی در سطح شهر و شهرستان‌های استان خبر داد. سیدفرهاد عریضی با اعلام این خبر افزود: "یکی از برنامه‌های جنبی جشنواره در سطح مدارس شهر اصفهان، راه اندازی قطار شادی و گروه‌های نمایشی به ویژه در مناطق آموزشی چهار، پنج و برخی مدارس منطقه سه آموزش و پرورش است. وی افزود: سعی شده بیشتر نمایش‌ها در مناطق محروم آموزشی و به صورت چرخشی در مدارس با ساعات متفاوت اجرا شود."

این برنامه‌ها روز قبل از افتتاحیه چهاردهمین جشنواره سراسری تئاتر کودک و نوجوان اصفهان آغاز می‌شود و تا روز قبل از اختتامیه ادامه دارد. گروه‌های نمایشی با اجرای نمایش‌ها و جنگ‌های

◆ چهارسخنرانی تخصصی

در حاشیه برگزاری جشنواره ۴ جلسه نقد و تحلیل و بررسی درباره تئاتر کودک و نوجوان برگزار می‌شود. سوادبه سالم با موضوع "موسیقی در نمایش کودک"؛ شکوه قاسم‌نیا با موضوع "شعر در نمایش کودک"؛ اردشیر صالح‌پور با عنوان "نشانه‌شناسی در قصه‌های کودک" و داوود کیانیان آخرین سخنرانی را با محوریت "انواع تئاتر کودکان و نوجوانان" اجرا می‌کند. این نشست‌های تخصصی هر شب در مجتمع استاد فرشچیان برگزار می‌گردد.

◆ رونمایی کتاب

در حوزه پژوهش یک کتاب در ایام جشنواره منتشر خواهد شد که کتاب "تئاتر برای بچه‌ها" با ترجمه سیدحسین فدایی‌حسین و شاه‌جانی جز، آثار آکادمیک و کامل این حوزه محسوب می‌شود.

◆ قطار شادی از کجا به کجا

مسیر قطار شادی از هنرستان هنرهای زیبا واقع در خیابان شهید مطهری آغاز به حرکت می‌کند، پل فلزی، بوستان ملت، پل ابوزر، سی‌وسه‌پل، پل خواجو، میدان بزرگمهر، میدان خواجو، میدان انقلاب، چهارباغ، میدان امام حسین (ع)، چهارراه تخی، میدان شهدا، پل چمران و بالاخره پارک لاله. همه روزه بجز دوشنبه از ۹ صبح تا ۱۱/۵ و عصرها از ۵ تا ۳ برقرار می‌باشد.

نمایش‌های منتخب بخش مسابقه از علیرضا خمسه :

انتخاب ۱۲ نمایش از ۲۱۱ اثر متقاضی شرکت

خمسه در پایان افزود: «اگر کمبودی هم وجود دارد، به مسائلی برمی‌گردد که همه ما با آن‌ها آشنایی داریم، کمبود بودجه و امکانات، نبودن آموزش صحیح و کم تجربگی برخی گروه‌ها مهم‌ترین مسائلی است که تئاتر کودک با آن درگیر است.»

۱۲ نمایش بخش مسابقه به شرح زیرند: نمایش‌های "ستاره و جادوگر سیبیلو" کار رضا میرزایی از اراک، "قصه پادشاه قصه‌ها"، "حسنک کجایی" کار احمد سلیمانی از قم، "شاپرک خانم" کار فرهاد قانع‌فر از اصفهان، "تارنج و ترنج" کار امید نیاز از اصفهان، "پری مهربانی" کار کیوان باقلاچی از اردبیل و نمایش‌های "سارا و لوبیای سحرآمیز" کار روشنگ کریمی، "شاپرک و رقص برگ‌ها" کار رضا عبدالعلی‌زاده، "سوسک پری" کار سیامک بانینی، "آرزوی مترسک" کار رامین کهن، "آقای کفاش و خانم همسایه" کار امیر مشهدی‌عباس، "گاو" کار حامد زحمتکش و "مش مش قلی‌خان" کار ناصر آویژه از تهران.

پنج نمایش استانی و ۷ نمایش از تهران برای شرکت در بخش مسابقه چهاردهمین جشنواره سراسری تئاتر کودک و نوجوان اصفهان پذیرفته شدند.

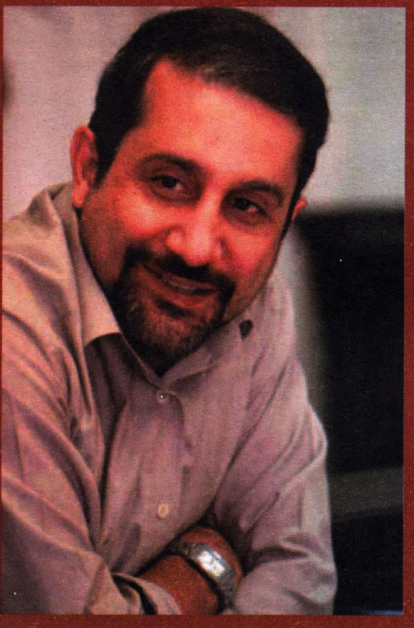
از میان ۲۱۱ نمایش متقاضی شرکت در چهاردهمین جشنواره تئاتر کودک و نوجوان بودند ۱۲ نمایش به تشخیص هیات بازیینی متشکل از داود کیانیان، علیرضا خمسه و سیدحسین فدایی‌حسین به بخش مسابقه راه پیدا کردند. علیرضا خمسه ضمن بیان استقبال بسیار چشمگیر در این دوره اظهار داشت: «اگر از منظر کارشناسانه به آثار متقاضی شرکت در جشنواره تئاتر کودک نگاه کنیم، شاید آثار محدودی همه خصوصیات کار کودک را دارا باشند؛ اما تلاش گروه‌ها برای اجرای کار کودک ستودنی است.»

وی ادامه داد: «خوشبختانه این جشنواره آن قدر جذابیت داشته که بیشتر گروه‌های تئاتر کودک را به خود جذب کرده و تعداد آثار رسیده به دبیرخانه نشان دهنده این مسئله است.»

۴
کریه قلعه
دبیر: پرویز
چهاردهمین
جشنواره
سراسری تئاتر
کودک و نوجوان

پیام حسین پارسایی
مدیرکل مرکز هنرهای نمایشی

در آستانه برگزاری یکی از دشوارترین جشنواره‌های تئاتر ایستاده‌ایم

حسین پارسایی رئیس مدیرکل هنرهای نمایشی در پیامی به مناسبت برپایی چهاردهمین جشنواره سراسری تئاتر کودک و نوجوان اصفهان گفت: اینک برای چهاردهمین بار، در آستانه برگزاری یکی از دشوارترین و خطیرترین جشنواره‌های تئاتر ایستاده‌ایم، جشنواره‌ای که با پیچیده‌ترین پدیده‌های روان شناختی سر و کار دارد. دنیایی از مجموعه شگفت آور رازها و معماها، خواب‌ها و کابوس‌ها، ویژگی‌های موروثی، اعتقادات غریب و بافه‌هایی از تداعی‌های سحرآمیز!

ذهن کودک پویاترین شکل از حیات بی‌مهار تخیل را به نمایش می‌گذارد و بپذیریم که برای چنین ذهنی، گامی در تئاتر برداشتن از دشوارترین و پیچیده‌ترین امور است و کلان‌نگری‌هایی دقیق و ویژه را می‌طلبد.

بر این باورم که در این حدود شرق، هنوز کرسی بلندی برای جلوس در این جایگاه و پایگاه (تئاتر کودک) مهیا نشده است و چه حیف! آیا در این حوالی بر سر کودک درون آفرینشگران تئاتر بلیه‌ای نازل شده است؟

باور نمی‌کنم و بگذارید بگویم که هربار (و این بار چهاردهم است) امیدوار و سرشار از هر آنچه روشنی دل می‌پندارند، چشم به آستانه در می‌دوزم که آثار خلاقه هنرمندانمان قرار است از آن وارد و در ذهن‌های پاک و الواح سفید ضمیر کودکان مان حک شوند.

سطور بالا را هرگز تلنگر نومی‌دانید که تذکری آهسته بود و بس! هرگز نمی‌توان منکر شاخک‌های حساس، نگاه چون الماس و شبکه اعصاب پیچیده آفرینشگران خودمان شد، و نمی‌شویم!

تنها آرزو می‌کنیم آن شود که همگان به خوشحالی و فخر دست به عرش فراز کنیم و از سامان یافتن یک پدیده «فرهنگی - اجتماعی» بسیار مهم، خدای را سپاس گزاریم. فراموش نکنیم که آینده تئاتر کشور را کسانی - آن گونه که فرهنگ دوستان بخواهند و ببینند - خواهند ساخت که امروز ارتباطی معقول و مقبول با پدیده کلان تئاتر برقرار کنند. نسل آینده، تماشاگران امروز تئاترند و محتمل، تئاتر کودک. این

◆ دو سالن پیشرفته چهاردهمین جشنواره در ۵ سالن برگزار می‌گردد که گفتنی است، تالار مجتمع فرهنگی و هنری استاد فرشچیان اصفهان و تالار شیخ بهایی شاهین‌شهر از جمله پیشرفته‌ترین تالارهای نمایشی کشور هستند که در سال‌های ۱۳۸۵ و ۱۳۸۶ افتتاح شدند و برای نخستین بار میزبان جشنواره چهاردهم می‌باشند.

◆ دو نمایش خارجی سال گذشته تنها یک اثر در بخش بین‌الملل جشنواره اجرا شد. اما امسال دو نمایش با عناوین "آلبین و لیللا" از آلمان و "چترهای من" از یونان در جشنواره چهاردهم حضور دارند و هر یک در طول جشنواره، چهار اجرا در تالار مجتمع فرهنگی هنری استاد فرشچیان خواهند داشت.

◆ از دست ندهید! ده هزار پرچم و کلاه با طرح‌های مختلف و کودکانه برای اطلاع‌رسانی به همشهریان و مهمانان چهاردهمین جشنواره سراسری تئاتر کودک و نوجوان از دیروز توزیع شد. پرچم‌ها و کلاه‌های تبلیغاتی در سطح شهر، در سالن‌های اجرای نمایش و در قطار شادی و نیز در شهرستان‌های استان توزیع شد.

براساس این گزارش گروه فیتیله نیز برنامه‌ی شاد و جذاب خود را صبح دیروز در تالار بهزیستی و بعدازظهر در سالن سینما خانواده به اجرا گذاشتند. خبر دیگر اینکه بلیط نمایش‌ها در رنگ‌های مختلف متناسب با سالن‌های نمایشی آماده و در محل نمایش به مهمانان ارائه می‌شود.

و دست آخر اینکه افتتاحیه جشنواره قرار است با اجرای خوب و شاد آقاجان سلیمان دوستدار کودکان برگزار شود.

ها سرمایه‌های پرقوه خواهش‌های دور و دراز تئاتر دوستان از یک آینده نامعلوم اند. برخورداری دقیق، هوشمندانه، با تدبیر و خلاق تنها راه تضمین حرکت درست این ذهن‌ها در آینده دور و نزدیک است. برای چهاردهمین بار، جهت تحقق این آرزوی فرهنگی دست فراز می‌کنیم و به یاد می‌سپاریم که

مدیر تئاتر کانون کودک و نوجوان

اعزام نمایش برگزیده جشنواره به هند

این جشنواره، تئاتر برای کودکان است. امیدواریم سال‌های بعد نمایش‌هایی در بخش جنبی با محور تئاتر درباره کودک و تئاتر کودک نیز داشته باشیم. وی از چاپ سه نمایشنامه برگزیده جشنواره سیزدهم و انتشار آن در ایام جشنواره خبر داد و افزود: طبق وعده سازمان فرهنگی هنری شهرداری سه نمایش برتر جشنواره اصفهان در رپرتوار جشنواره کودک تئاتر سال آینده در تهران و به مدت یک سال اجرا خواهند شد.

سیدصادق موسوی درباره امکان اجرای نمایش‌های شهرستانی تهران و امکان اجرای نمایش‌های رپرتوار کودک و تئاتر در شهرستان‌های دیگر توضیح داد و گفت: نمایش برگزیده جشنواره علاوه بر حضور در جشنواره فجر به هندوستان اعزام خواهد شد. اجرای کارهای شهرستانی در تهران منوط به تفاهم ادارت کل استان‌ها با مرکز هنرهای نمایشی است. در عین حال از گروه یونان دعوت کرده‌ایم که در تهران نیز اجرا داشته باشد. موسوی در ادامه افزود: با این‌که در نمایش‌های جشنواره بازیگران کودک نیز حضور دارند، اما

◆ هیات داوران جشنواره از باب اطلاع عرض می‌شود که هیات داوران جشنواره علیرضا خمسه، گلاب آدینه و رضا بابک می‌باشند.

کند استعدادها خودشان را بروز می‌دهند. وقتی گفتم کمی بیشتر نظرم روی سالن و امکانات مادی بود.

این چیزها لازم هست و لازم نیست. هر چه سالن و امکانات و سن گردان و نورپردازی قوی باشد برای تئاتر خوب است ولی برای رشد تئاتر این چیزها لازم نیست.

من در مورد این امکانات خاص صحبت نمی‌کنم. ما حتی در سالن معمولی هم در شهرستانها مشکل داریم.

ببینید! این جشنواره در زاهدان و بم و گچساران هم برگزار شده است. من حرفم این است که تئاتر کودک نیازی به این حرفها ندارد. در تئاتر خانگی قدیم یک چادر از این طرف اتاق به آن طرف می‌کشیدند، بچه‌ها پشت این چادر تمرین می‌کردند و جلوی آن اجرا. در کلاس مدرسه می‌شود تئاتر اجرا کرد. آن چیزی که اتفاق نمی‌افتد نیاز و انگیزه و دل است. اگر اینها باشد تئاتر خیابانی هم جواب می‌دهد. وقتی هوا بهاری شود از لابه‌لای کاهگل پشت بام هم گل بیرون می‌زند. ای کاش هوای تئاتر کودک بهاری شود.

به نظر می‌رسد دولتی بودن گرچه در آغاز راه کمک زیادی به رشد فعالیت‌های فرهنگی می‌کند ولی در دراز مدت به نفع ما نیست. در مورد اتکالی تئاتر کودک به بودجه دولتی نظرتان چیست؟

متأسفانه تئاتر کودک در کشور ما بدجوری وابسته به دولت شده است. پارسال هم گفتم که آرزویم این است که بچه‌ها پول تو جیبی خودشان را خرج تئاتر کنند. خوب این یک بحث دو طرفه است چون تئاتر هم باید آنقدر جذابیت داشته باشد که بچه‌ها پول قاقالی‌لی خودشان را خرج آن کنند. به نسبت پارسال امیدوارم که بچه‌ها بیشتر به سمت تئاتر کودک کشیده شوند و پدر و مادرشان را به سمت سالن‌های نمایش بکشانند. اما باز این کافی نیست. من در کشورهای مختلف دیده‌ام که یک گروه تئاتر برای خودش یک سالن مخصوص دارد و تمام مدت سال آنجا اجرا هست و دانش‌آموزان و کودکان بدون هیچ اجبار دولتی دسته دسته به آنجا می‌روند. بدین ترتیب با پول خود بچه‌ها هم خرج سالن و هم هزینه گروه برای آن کار و اجراهای

دبیر جشنواره چهاردهم در گفتگویی تخصصی با گریه و خنده

ای کاش هوای تئاتر کودک بهاری شود

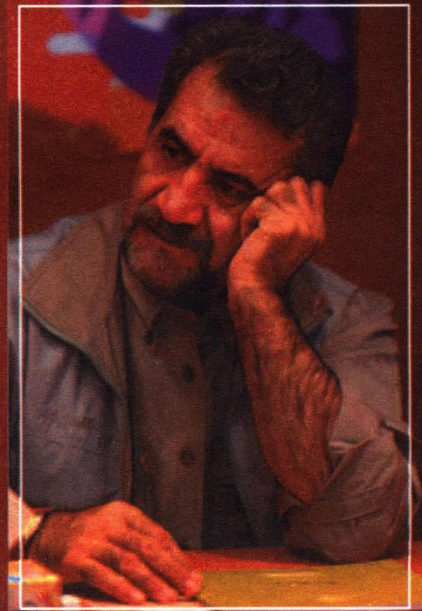
وقتی هوا بهاری شود از لابه‌لای کاهگل پشت بام هم گل بیرون می‌زند

حرکت کیفی تئاتر کودک ما چگونه است؟ ما در این زمینه کجا ایستاده‌ایم؟

از نظر کیفی تئاتر کودک ما حرکت سینوسی دارد نه یک حرکت نرم آرام رو به رشد. هفت هشت سال در همدان جشنواره تئاتر برگزار می‌شود و هر سال بهتر از قبل. دو سال قطع می‌شود و دیگر خبری نیست. این برای یک هنر وضعیت خوبی نیست. ما پارسال بیش از ۲۸۰ نمایشنامه به دستمان رسید چون اصلاً امید نداشتیم تئاتر اجرا شده‌ای در سطح کشور داشته باشیم. ولی امسال اعلام کردیم که ما فقط تئاتر اجرا شده می‌پذیریم و عجیب بود که برخلاف انتظار ما بیش از ۲۰۰ تئاتر اجرا شده به دست ما رسید. یک سال وضعیت آنگونه بود و یک سال اینطور. ما اصلاً انتظار نداشتیم نوار کار اجرا شده به دستمان برسد اما وقتی با کارگردانان تئاتر به ویژه شهرستانی‌ها تماس می‌گرفتم می‌دیدم که جشنواره سیزدهم اصفهان این امید را در آنها ایجاد کرده که تئاتر کودک در حال حرکت است.

اوضاع کمی تئاتر کودک چگونه است؟

در این مورد وضع خیلی خوب شده. ما تلاش می‌کنیم تا مسئولین آموزش و پرورش را مجاب کنیم تئاتر چیز به دردبخوری است و باید آن را در مدرسه‌ها راه انداخت. زمانی که ما دانش‌آموز بودیم تئاتر یکی از برنامه‌های اصلی ما بود. خارج از محدوده کلاس ما کلوپ نقاشی، موسیقی و تئاتر داشتیم اما الان نیست. اگر تئاتر مدارس رشد پیدا

مصطفی رحماندوست مرد همیشگی ادبیات کودک و نوجوان، دو سالی است که سکان جشنواره کودک اصفهان را نیز در دست گرفته و یا به قول خودش اجاره نشین خانه تئاتر شده است. به همین مناسبت آخرین افطار ماه رمضان را مهمان او بودیم تا مصاحبه‌ای با او داشته باشیم.

جشنواره

تخم مرغ‌هایی که دارند آماده می‌شوند

جلسه هماهنگی سران در تهران

گریه خنده

نشریه روزانه چهاردهمین جشنواره سری تئاتر کودک و نوجوان

دیگر تامین می‌شود. این چیزی که گفتم فقط مربوط به کشورهای پیشرفته نیست. حتی در کشورهای جهان سوم چنین چیزی دیده‌ام. وقتی در یک کشور تئاتری سالها اجرا می‌شود و هنوز هم مشتری دارد این حکایت قابل مطالعه‌ای از علاقمندی یک طرف و جاذبه طرف دیگر است.

در اولین جملات پیامتان در سال گذشته گفتید قصه خوب مهمترین نیاز تئاتر است. مشکل کمبود قصه خوب را هنوز در تئاتر حس می‌کنید؟

در این که مادر تئاتر ادبیات است حرفی نیست. یک مشکلی در تئاتر ما هست که قبلا در سینمای ما نیز بوده ولی خوشبختانه آن جا در حال حل شدن است و آن این که کارگردان خودش نویسنده و شاعر هم می‌شود. این در دنیا یک چیز مسخره است. من دو سال پیش داور جشنواره بین‌المللی انیمیشن بودم. می‌دیدم در انیمیشن‌هایی که از کشورهای مختلف آمده نویسنده، سناریست، دیالوگ نویس و حتی گگ نویس یکی نیست و هر کدام را یک نفر انجام داده. یعنی حتی شوخی‌ها را یک نفر که طبع شوخ دارد می‌نویسد. اما اینجا نویسنده و کارگردان و تدوین‌گر و بازیگر و آرایشگر و همه "گر"ها را می‌دهیم به یک نفر که خودش گر نیست. مسلما چیز به دردیخوری از کار در نمی‌آید. در ابتدای راه نویسنده، کارگردان و بازیگر می‌شود. اگر اهالی تئاتر فکر می‌کنند هنوز در ابتدای راهیم که هیچ. اما اگر معتقدند ما در ابتدا نیستیم و ۱۴ سال جشنواره تئاتر کودک داشتیم، باید هر کس کار خودش را بکند.

حالا وقتی پای شعر در میان باشد وضع خرابتر می‌شود. به شوخی چیزی برایتان بگویم، برنارد شاو می‌گوید قصه‌نویسها شاعران شکست خورده‌اند. حالا کسانی که خودشان قصه‌نویس نیستند، یعنی در جامعه به عنوان قصه‌نویس شناخته نشده‌اند، قصه می‌نویسند، تبدیل به نمایشنامه می‌کنند و بعد شعر هم می‌گویند. شعرهایی که در اولین اصول شعر کودک ایراد دارند.

شاید دلیلش این باشد که کار ادبیات کودک از جمله شعر کودک به نظر خیلی ساده می‌رسد.

این وادی، وادی کسانی نیست که بچه‌ها را طفیلی و کوچک و بی‌عقل و نادان می‌دانند. من

بعد از ۳۰ سال کار در زمینه کودک می‌گویم که در مانده‌ام! به یک کارگردانی چند وقت پیش گفتم این شعر چیه که در کارت زدی؟ به یک شاعر بگو شعر بدهد. جواب داد که گران تمام می‌شود. این هم مشکلی است. در تئاتر کودک ما صرف نمی‌کند که نویسنده و سناریست و شاعر جدا باشند چون هر کدام هزینه دارند. به همین خاطر است که می‌گویم باید تلاش کنیم تا روح بهاری در تئاتر ما به وجود بیاید.

مساله دیگر این است که ادبیات کودک ما به اندازه ادبیات کلاسیک ما قوت ندارد.

در ادبیات کلاسیک و فولکلوریک ما ایماژها و صحنه‌های بسیار بسیار زیبا و قصه‌های بسیار دل‌انگیزی وجود دارد که می‌تواند خمیرمایه تئاتر کودک امروز ما باشد. اینها را باید گشت و پیدا کرد و نوشت. یک مساله‌ای که الان داریم این است که نویسندگان نمی‌خواهند تئاتر بنویسند. من نویسنده ترجیح می‌دهم تئاتر نویسم چون این کتاب برد زیادی ندارد و من به عنوان یک آدم حرفه‌ای که ناز دارم کتابهایم با تیراژ بالاتر فروش رود و در اختیار مشتری قرار بگیرد ترجیح می‌دهم قصه‌ام را بنویسم. حلقه مفقوده‌ای اینجا بین نویسنده و کارگردان وجود دارد و آن هم نمایشنامه نویس است که باید بیاید بین کار تئاتر و کار ادبیات ارتباط برقرار کند. این اتفاق باید در تئاتر بیفتد. ادبیات فاخر ما زمینه برای کار زیاد دارد. حتما نباید همان را باز نویسی کنیم. مهم این است از حسن نوستالژیکی که بزرگترها نسبت به ادبیات کلاسیک ما دارند استفاده کنیم و برای امروز حرف بزنیم.

برنامه‌ریزیها در جشنواره تئاتر کودک اصفهان به چه صورتی است که دیگر شاهد تکرار این حرکت سینوسی نباشیم؟

ما سال گذشته که جشنواره در اصفهان برگزار شد یک افق سه ساله در نظر گرفتیم. یعنی به جز امسال دو سال دیگر هم جشنواره در اصفهان خواهد بود. اتفاقی که امسال افتاد و تمام نمایشنامه‌ها به اجرا تبدیل شدند به ما امید داد که حرکت سینوسی نباشد. یعنی استعدادها و عواملی بودند که ما به آنها توجه نمی‌کردیم. اصفهانی‌ها هم آنجور که من می‌بینم خیلی کمرشان را محکم بسته‌اند و دلشان

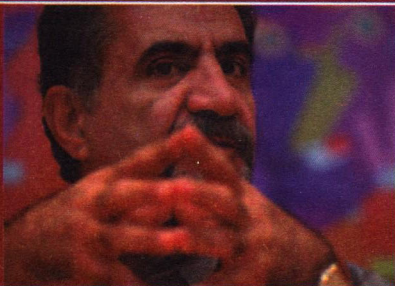
می‌خواهد این اتفاق، بزرگ بیفتد. ما پارسال یک گروه خارجی داشتیم و امسال دو گروه خارجی داریم. اداره کل ارشاد اصفهان درخواست دارد که این جشنواره بین‌المللی شود.

قرار بود ۵ گروه خارجی باشند.

ما در کشور خاصی زندگی می‌کنیم. ما با بعضی گروه‌ها ۶ ماه ارتباط داشتیم ولی یک دفعه ایمیل زدند که نمی‌توانیم بیاییم. این بستگی به اوضاع سیاسی ما دارد. برای من ایمیل زدند و گفتند که کشور شما ناامن است. در صورتی که ما در کشور آنها که بودیم ساعت ۸ شب به بعد جرات نمی‌کردیم بیرون برویم. ولی آنقدر تبلیغات سوء بر علیه ما هست

اتفاقی که امسال افتاد و تمام نمایشنامه‌ها به اجرا تبدیل شدند به ما امید داد که حرکت سینوسی نباشد.

اصفهان‌ها هم آنجور که من می‌بینم خیلی کمرشان را محکم بسته‌اند و دلشان می‌خواهد این اتفاق، بزرگ بیفتد.

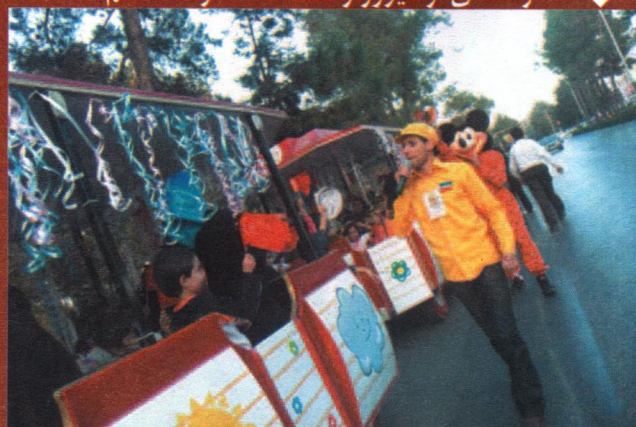

که آنها متوجه چیزی نمی‌شوند. به هر حال تجربه نشان داده است که این مشکلات حل می‌شود. الان از یونان و آلمان تئاتر داریم. اگر این جشنواره به یک جشنواره بین‌المللی تبدیل شود و در تقویم تئاتر جهان به ثبت برسد دیگر کمتر می‌شود آنرا کنار گذاشت. به هر صورت ما دنبال این هستیم که هر سال چیزی اضافه کنیم. شاید سال آینده تئاتر آموزشی و تئاتر خانگی را به برنامه اضافه کنیم. ما برنامه‌اش را داریم و جامعه هم زمینه‌اش را دارد. بودجه ما نسبت به پارسال بهتر شده است و اگر سال آینده هم این رشد ادامه پیدا کند ما برنامه‌های جدیدمان را اضافه خواهیم کرد.

داغ داغ! نشست خبری جشنواره همین دیشب

قطار شادی از دیروز راه افتاد تا آخر هفته هم هست

زمانی که برای این مصاحبه به منزل گلاب آدینه رفتیم چهره علیرضا خمسه، رضا بابک و میزبان عزیز برنامه خیلی خسته بود. برنامه ریزی سفر به اصفهان و داوری از یک طرف و نمایشنامه خوانی تئاتر از طرف دیگر خسته‌شان کرده بود ولی نه آنقدر که مانع پذیرایی گرم و مصاحبه شود. گروه داوری جشنواره تئاتر کودک و نوجوان، علیرضا خمسه را به عنوان سخنگوی خودشان در این مصاحبه انتخاب کردند ولی رضا بابک شاید دلش طاقت نیاورد که در مورد عشقش یعنی کار کودک درد دل نکند.

وضعیت تئاتر کودک در کشور را چطور ارزیابی می‌کنید؟
خمسه: فرانسه که بودم دوستی داشتم که می‌خواست با ماشین شخصی از پاریس به ایران بیاید. آن وقتها کسی در مورد جاده کمربندی چیزی نمی‌دانست. دوستم بعد از ۱۵ روز رانندگی دوباره به پاریس برگشت! چون نمی‌دانست جاده‌ای که طی می‌کند جاده کمربندی است و اگر از آن خارج نشود دوباره به جای اولش بر می‌گردد. تئاتر کودک ما در این سالهایی که از عمرش می‌گذرد در یک جاده کمربندی است. خوشبختانه حرکت دارد ولی معلوم نیست از کجا شروع می‌شود و به کجا خواهد رسید.

راستش من الان متوجه نشدم شما امیدوارانه است یا ناامید!
خمسه: داستانی در مورد یک قهرمان یونانی داریم که محکوم بود به این که یک سنگ را به دوش بگیرد و بالای کوه ببرد و دوباره پایین بیاید. این قهرمان در بین ما به اطلس معروف است. او می‌گفت ما محکومیم به حرکت. در تئاتر کودک و نوجوان هم ما محکومیم به امید دادن. ما کارخانه تولید امید هستیم. منتها این که این امید را چه کسی خریداری می‌کند در اختیار ما نیست.

پارسال حدود ۲۰۰ نمایشنامه برای تئاتر کودک مورد بررسی اولیه قرار گرفت ولی امسال ۱۲۰۰ اجرا بررسی شد. این خودش یک پیشرفت نیست؟
خمسه: در بخشی از این جاده کمربندی می‌شود گفت که ما جلو رفته‌ایم اما در حرکت کلی باید دید اوضاع ما چطور است. الان ۲۷ سال از انقلاب گذشته است و ما تنها ۱۴ دوره جشنواره داشته‌ایم، یعنی ۱۳ دوره غایب بوده‌ایم. ما ۲۵ دوره جشنواره فجر داشته‌ایم. خود این یک سوال است که چرا به تئاتر کودک این قدر اهمیت ندادیم. از طرفی چندین دوره در همدان جشنواره داشتیم، بعد ۵ سال تعطیل شد. بعد از آن قرار شد جشنواره به کرمان منتقل شود. من یک‌بار به ایلام رفته بودم و به من گفتند این همان جشنواره تئاتر همدان است که در ایلام برگزار می‌شود! این یعنی این که ما حرکت داشته‌ایم اما معلوم نیست که این حرکت به کدام سمت می‌رود.
از طرفی می‌شود گفت این جشنواره دوم است. چون آقای رحماندوست در این دو سال شروع کرده‌اند و حسابی زحمت کشیده‌اند. اولاً ما چرا مثل جشنواره فیلم ۲۵ گام برنداشته‌ایم؟ ثانیاً چرا همان ۱۴ گام را محکم و متوالی برنداشته‌ایم؟ به هر حال واقعیت این است که

ما حرکت مستمر در زمینه تئاتر کودک و نوجوان نداشته‌ایم.

درست است که ما جشنواره مستمر نداشته‌ایم اما خوب اگر حرکت عمقی در تئاتر جریان داشته باشد، نبودن جشنواره هم نمی‌تواند خیلی تأثیر سوء بگذارد.

خمسه: ببینید! ما در کشاورزی جشن برداشت محصول داریم. یعنی این که کاشت و داشت داشته‌ایم و حالا داریم جشن برداشت محصول می‌گیریم. تئاتر کودک و نوجوان مثل یک بذر است. باید کاشته شود، آبیاری شود و وقتی به محصول رسید جشن برداشت محصول بگیریم. حرف شما صحیح، اما از طرفی واقعیت دیگری وجود دارد. در قدیم پدر و مادرها همه چیزهای خوب را برای مهمان‌ها می‌گذاشتند. ما آرزو داشتیم مهمان بیاید خانه‌مان تا بتوانیم آجیل بخوریم و ناهار چلوکباب داشته باشیم. الان چرا ما جشنواره را دوست داریم؟ چون همه امکانات و بودجه‌ها در جشنواره‌ها هزینه می‌شود. انگار که مهمانی خانه ما آمده، ما اجازه داریم دست به میوه و آجیل بزنیم. اما به محض این که مهمان از خانه رفت، همه چیز تمام می‌شود. نه تنها آجیل و میوه به ما نمی‌دهند، تازه تویبخت هم می‌شود که جیرا حلوی مهمان دست به آجیل و

داریم که کار خوب اجرا کنیم؟
خمسه: این مثل داستان تخم‌مرغ و مرغ است. وقتی بستر حمایت از هنری مثل تئاتر فراهم نشده باشد، ابزار و اجزا آن هم به وجود نمی‌آید. چرا تئاتر نداریم؟ چون نمایشنامه نداریم. چرا نمایشنامه نداریم؟ چون تئاتر نداریم. باید در نظام فرهنگی کشورمان یک برنامه طولانی مدت برای تئاتر تدوین شود. باید نویسنده و نمایشنامه نویس تربیت کنیم که مناسب فرهنگ ما نمایش بنویسند. بعد از پرورش آن باید برویم سراغ کارگردان و بعد بازیگر و بعد هم سالن. وقتی این کارها نشده باشد، داستان نمایش و تئاتر می‌شود داستان مرغ و تخم‌مرغ.

حالا اگر بخواهیم به چنین طرح جامعی برسیم، از کجا باید شروع کنیم؟
خمسه: باید مسئولین فرهنگی باور کنند که تئاتر به درد می‌خورد. اگر نیاز به فرهنگ و هنر باور درونی بشود ما به دنبالش خواهیم رفت. این نیاز هنوز به وجود نیامده است. بعضی اوقات مردم می‌گویند ما ۲۰ سال است تئاتر یا سینما نرفته‌ایم و هیچ اتفاقی هم برایمان نیفتاده است. پس معلوم می‌شود یک بسیج ملی لازم داریم تا اولاً یک نیاز ایجاد کنیم و ثانیاً به آن نیاز پاسخ دهیم.

داوران جشنواره چهاردهم

در گفتگویی تخصصی-مصمیمی با گریه و خنده

تئاتر کودک در یک جاده کمربندی؛ خوشبختانه حرکت دارد ولی معلوم نیست از کجا و به کجا؟

میوه زدیم. الان تنها امکان بچه‌های تئاتر کودک، جشنواره است که حکم مهمانی‌ای را دارد که در آن امکان نمایش و نمود آرزوها و تجربه‌ها پیدا می‌شود. ولی وقتی جشنواره تمام می‌شود نه نشانی از تاک می‌ماند و نه از تاک‌نشان.

دلیلش این نیست که تئاتر کودک ما بیش از حد متکی به دولت است و نمی‌تواند روی پای خودش بایستد؟

خمسه: تئاتر از آن پدیده‌های فرهنگی است که در همه جای دنیا نیاز به یارانه و حمایت‌های دولتی دارد. البته دولت به طور کلی مد نظر است. یکی از وظایف شهرداری در همه جای دنیا کمک به پارک‌رقتن و ریشه دواندن هنر عظیم تئاتر است. البته دولتی شدن با حمایت‌های دولت فرق دارد. دولت باید از نهاد عظیم تئاتر به عنوان یک منشا آموزشی و تعلیم و تربیتی به عنوان خدمتگذار جامعه حمایت کند و نه به عنوان خدمتگذار دولت. دولت‌ها می‌آیند و می‌روند و تئاتر باید در خدمت ملت ایران باشد.

وضعیت سایر هنرهای مرتبط با تئاتر چطور است؟ مثلاً در ادبیات کودک، آیا متن خوب آنقدر

گریه شده
نشریه روزانه
چهاردهمین
جشنواره
سراسری تئاتر
کودک و نوجوان

اصفهان خاستگاه هنر

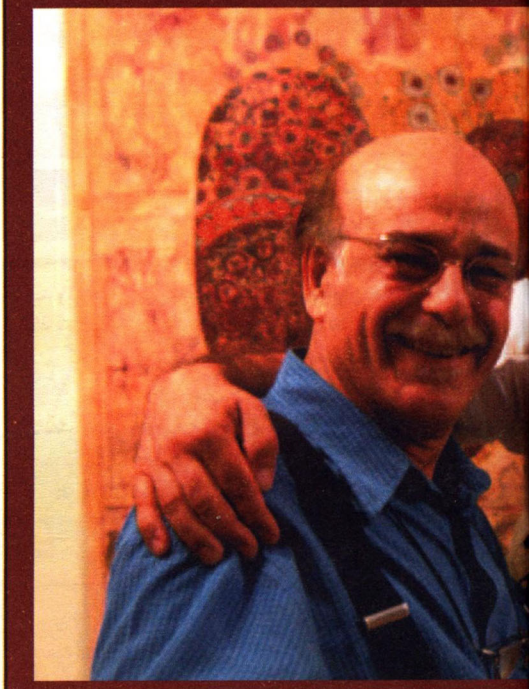

♦ رضا بابک

وقتی چشمه‌ای گل آلود می‌شود ما اگر بخواهیم صافش کنیم، تنها کار مثبتی که می‌شود کرد این است که بنشینیم و صبر کنیم. کاری از دست ما بر نمی‌آید و اصولی‌ترین کار هم همین است. یک وقت کسی در زمینه‌ای کارشناس و آسیب‌شناس است و حرف می‌زند، ولی ما درد دل می‌کنیم. شاید بخشی از آن کارشناسی باشد اما در اصل حرفی که در این زمینه‌ها می‌زنیم درد دل ماست. همین که سالهای سال در این رشته‌ها بوده‌ایم ثابت می‌کند جدای از نیاز مالی یک نیاز روحی داشته‌ایم. عشق ما را به این کار کشانده است. بعد کم کم می‌بینم آن عشق کم‌رنگ شد و یواش یواش در آخر تبدیل به نفرت شد. می‌بینم نمی‌توانم کار بکنم، خوب، زجر میکشیم ما در این فضا و در این حرفه نفس می‌کشیدیم و احساس شادابی می‌کردیم. برای همین پژمرده می‌شویم. عشق ما این بود.

در تئاتر زنده آنقدر تماشاگر مخصوصا اگر بچه‌ها باشند به انسان انرژی می‌دهند که هیچ اجری بهتر از آن نمیتواند باشد. به خاطر همین فعالیت من مدتی در زمینه تئاتر و تله‌تئاتر بزرگسال خیلی کم شد. هرچقدر هم عشق باشد به هر حال بعد از مدتی آدم خسته می‌شود.

وقتی نمی‌توانم کار بکنم، زجر می‌کشم

خطه اصفهان، خاستگاه هنر است. اصفهان بنا به موقعیت جغرافیایی و طبیعی، مرکز فرهنگی ایران تلقی شده است. صنایع دستی این شهر چون خاتم، قلم زنی، مینا، معرق چوب و کاشی و میناتور، چشم جهان بین را به ضایقی رنگین و چشم نواز می‌خواند. آنچه بیش از همه به صاحب‌دلان حلاوت می‌بخشد. تاریخچه تئاتر اصفهان را باید از اجرای تئاتر در جلفای اصفهان مورد بررسی قرار داد. تئاتر به مفهوم امروزی آن از سال ۱۲۶۷ خورشیدی (۱۸۸۸ میلادی) به زبان ارمنی در جلفای اصفهان شروع شد. با توجه به اسناد و مدارک موجود می‌توان به آسانی فهمید که بنیانگذاران تئاتر اصفهان چند جوان باذوق بوده اند که در بهار سال ۱۲۶۷ خورشیدی دور هم جمع شده و باشگاه تئاتر را تاسیس می‌کنند.

آنها در سالن مدرسه مرکزی آرامنه جلفا صحنه‌ای می‌سازند و مبادرت به اجرای نمایش می‌نمایند و چندین نمایشنامه به سبک اروپایی اجرا می‌کنند که با استقبال مردم مواجه می‌شوند. تنها انگیزه و عشقی که پای این جوانان را به تئاتر باز کرد، درک ضرورت نمایش به عنوان وسیله‌ای جهت روشن کردن افکار مردم است. در سال ۱۲۷۹ خورشیدی (۱۸۹۹ میلادی) انجمن دوستداران تئاتر تشکیل شده اساسنامه‌ای تنظیم می‌کند. از این تاریخ به بعد است که زنان می‌توانند در صحنه حضور داشته باشند. زیرا پیش از آن مردان با پوشش زنانه نقش زن‌ها را ایفا می‌کردند. ورود زنان به صحنه تئاتر واقعه جالبی بود و به دنبال آن مقامات مذهبی نیز آن را با شرط رعایت مسائل اخلاقی و مذهبی مجاز شمردند. در مدت بیست و پنج سال حیات تئاتر جلفای اصفهان که از سال ۱۲۶۷ خورشیدی آغاز شد و تا سال ۱۲۹۲ ادامه داشت،

مجموعاً ۹۴ نمایش به تماشا گذارده شد که تعدادی از نمایشنامه‌های اجرا شده عبارتند از: آرشین مالالان، این نباشد آن باشد، زمین‌های سیاه، فرزند پوچ، خیانت، هاملت، زن مخفی، مدیا، قیامت دنیا، برای پرچم، اختامارا، کورادو، شرلوک هولمز، شازده خانم قلعه تسخیر شده، قصیر، عاشق غریب، اوتللو،

سامسون و دیله، خداوند کهن، سیاوش و سودابه، غیات خشت مال، برای تاج، برای شرف، خانواده جنایتکار، دنیای نابینایان، فرزند کش، و لگورد پاریس، مردگان زنده، خرس و خروس طلائی و ... تا این که در سال ۱۳۲۳ خورشیدی تئاتری به اسم سپاهان در اصفهان شروع به کار می‌کند که نمایش‌هایی به زبان فارسی مثل عروس کدخدا احمد، آرشین مالا لان، خونهای ایران و ... را آرمن مک‌ردومیان بازی و کارگردانی می‌کند.

با ورود هنرمندانی چون فرهمند، علی محمد رجایی، رضا ارحام صدر، رفیعی، ممیزان، نصرت‌الله وحدت، جهانگیر فروهر و ... فضای تئاتر اصفهان تغییر می‌کند و بیشتر به سمت و سوی طنز و کمدی می‌رود.

طی این دوره صدها نمایش در اصفهان به روی صحنه می‌رود. صدها نمایشنامه نوشته می‌شود، بهترین گروه‌های تهران به اصفهان می‌آیند و بالاخره در این دوره است که تئاتر اصفهان خود را در برنامه زندگانی اصفهانیان می‌گنجانند.

در سال ۱۳۳۰ خورشیدی تماشاخانه اصفهان بر اثر برخی از اشتباهات متولیان و اختلافات داخل گروه، سقوط می‌کند. به طور کلی از سال ۱۳۳۲ خورشیدی یک دوره فترت در تاریخ تئاتر اصفهان به وجود آمد. در این دوره تئاترها به سوی عملکرد سطحی پیش می‌رود. در تهران این ابتدال با وارد شدن رقص‌ها به تماشاخانه‌های لاله‌زاری صورت می‌گیرد.

ضمن آنکه با پیدا شدن رونق صنعت فیلم اکثر بازیگران تئاتر که زمینه را مساعد دیدند تئاتر را ترک و به سینما راه می‌یابند. یکی از بزرگان تئاتر اصفهان ناصر فرهمند بود که کم‌کم خود را از تئاتر دور نگه داشت و هر روز بیش از روز پیش آشفته حال و مایوس و سرخورده می‌شود تا آنجا که کم‌کم خانه نشین شد و در سال ۱۳۴۹ در سن ۵۲ سالگی بر اثر سکت فوت کرد. هنرهای نمایشی اصفهان خود تاریخ بسیار گویا و منحصر به فردی است.

سیمای اصفهان چه اقداماتی را در مورد چهاردهمین جشنواره تئاتر کودک و نوجوان در دستور کار خود قرار داده است؟

◆ ما سعی خواهیم کرد تا در بخشهای مختلف پوشش خوبی از جشنواره داشته باشیم و در برنامه‌های مختلف در حوزه‌ی کودک و نوجوان آن را منعکس کنیم. انشاءالله چند کار اتفاق خواهد افتاد: یکی این که ما در طول برگزاری جشنواره، مسائل و رویدادهای جاری در جشنواره را تحت عنوان یک برنامه همایشی - گزارشی در همان شب انعکاس خواهیم داد.

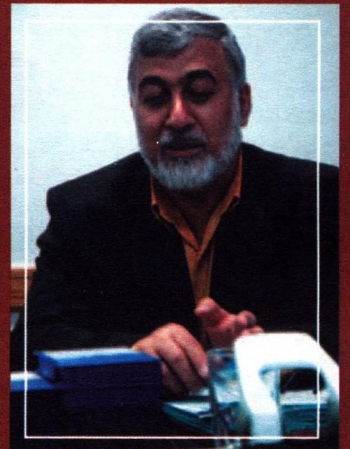
دیگر این که در پیرامون جشنواره، برنامه سیمای نصف جهان به این پدیده‌ی مهم فرهنگی - هنری خواهد پرداخت و میهمانان جشنواره را دعوت خواهد کرد تا همه‌ی شهروندان عزیزمان بهره‌مند شوند. برنامه‌ی کودک و نوجوان اصفهان (شاپرک) پیشاپیش به استقبال جشنواره می‌رود و در حین جشنواره هم برنامه‌هایش را به جشنواره اختصاص خواهد داد و از میهمانان و جلوه‌های تصویری آن استفاده خواهد کرد. ما می‌خواهیم بازتاب این پدیده مهم، فرا استانی و کشوری گردد، در همین راستا با شبکه‌های سراسری از جمله شبکه اول سیما رایزنی کرده‌ایم که برنامه کودک و نوجوان آنها که با اجرای عمو پورنگ می‌شود در جریان جشنواره‌ی اصفهان باشد و آن را به همه ایران منعکس کنند.

نظر شما در مورد برپایی این جشنواره در اصفهان و اثرات فرهنگی آن چیست؟

◆ اصفهان دارای سابقه فرهنگی و هنری بلندی است. سالیان سال جشنواره فیلم کودک و نوجوان در این شهر برگزار می‌شد، ولی آلان مردم همدان از آن برخوردار هستند. پایتخت فرهنگی کشورمان، چنین جشنواره‌ای را نیاز داشت و در خلاء آن جشنواره‌ی فیلم می‌تواند که جشنواره‌ی دیگری بلافاصله جایگزین شود که به شکر خدا جشنواره‌ی تئاتر کودک و نوجوان جای آن را پر خواهد کرد.

اصفهان مستعد اینگونه جشنواره‌هاست و در ارتباط با تحولات فرهنگی همیشه پیشگام بوده است. من اعتقاد دارم در پایتخت فرهنگی کشور، هر چه از این جشنواره‌ها برگزار شود، علاوه بر آثار بیرونی که خواهد داشت، کودکان و نوجوانان ما نیز از آن بهره‌مند می‌شوند.

علی احمدی، معاون سیمای اصفهان

در پایتخت فرهنگی کشور هر چه از این جشنواره‌ها برگزار شود، همه کودکان و نوجوانان بهره‌مند خواهند شد.

سیمای اصفهان چه قدر به کودک و نوجوان توجه می‌کند و چگونه راه جشنواره را بعد از آن ادامه خواهد داد؟

◆ ما در بخش کودک و نوجوان برنامه‌ی سالیانه داریم به علاوه‌ی برنامه‌های جنبی در مناسبت‌های مختلف. ما از هر فرصتی استفاده می‌کنیم تا کودکان و نوجوانان فرهنگی و بالنی را تربیت کنیم.

در حدود ۲۰ درصد از برنامه‌های شبکه اصفهان به حوزه‌ی خردسال، کودک و نوجوان اختصاص دارد که این سهم بسیار خوب و مناسبی است. آمارها نشان می‌دهند که ما از لحاظ کمی برای این گروه سنی به خوبی کار کرده‌ایم و باز هم بهتر کار خواهیم کرد.

و در پایان؟

◆ از مسؤولین اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی تشکر می‌کنم که این همت را به خرج دادند و قبول زحمت کردند. کار فرهنگی نیاز به شناخت و استعداد بر کارهای زیر بنایی دارد. کار فرهنگی انجام دادن مشکل تر از کار عمرانی و کار اقتصادی انجام دادن است. ضمن این که هزینه‌ها و دغدغه‌ها و مسائل خاص خودش را دارد و باید با همت مسؤولان همراه گردد.

حبیب‌ا... تحویل‌پور معاون فرهنگی شهردار اصفهان

با استقرار دبیرخانه دائمی جشنواره در اصفهان، شاهد رشد و پیشرفت تئاتر کودک خواهیم بود.

اثرات جشنواره تئاتر کودک و نوجوان از نظر شما چیست؟

◆ طبق فرمایش مقام معظم رهبری، هر اندیشه‌ای که در قالب هنر نگنجد، ماندنی نیست. تئاتر کودک و نوجوان به دنبال آن است که اندیشه و تفکری را به کودک و نوجوان منتقل کند و مفاهیمی را به او آموزش دهد. نه تنها در این قالب بلکه باید با استفاده از زوایای مختلف هنری این مفاهیم را انتقال دهد و ترکیب هنر و اندیشه را مثل همیشه در تئاتر کودک و نوجوان در قالب یک نمایش، به جریان بگذارد.

برنامه‌های معاونت فرهنگی شهرداری برای حمایت از این امر و جریان‌های مشابه آن چیست؟

◆ سازمان فرهنگی-تفریحی شهرداری اصفهان، در سه مقوله، هنرهای نمایشی، هنرهای موسیقی، سرود، سرودهای انقلابی و هنرهای تجسمی را در کنار هم قرار داده است. ما چند مرکز تخصصی برای این کار داریم. هنرسرای خورشید هم به موسیقی و هم به تئاتر کودک و نوجوان می‌پردازد. تالار هنر نیز هنرهای نمایشی و تئاتر را انجام می‌دهد. ما از آنها گسترش این جریان‌ها را خواستار شدیم و تا حدی وسیع شد که حتی تئاتر محلات هم انجام شد و غیر از این در ماه مبارک رمضان که مقارن مهر شد، تئاتر مهر و رمضان را برگزار کردیم که ۱۱۰ تئاتر در حوزه کودک و نوجوان انجام شد.

نظر شما در مورد میزبانی اصفهان از جشنواره تئاتر کودک و نوجوان چیست؟

◆ اصفهان، شهر جشنواره‌هاست. زمانی جشنواره فیلم کودک و نوجوان به اصفهان می‌آید، سپس به کرمان می‌رود و مجدداً به اصفهان باز می‌گردد و مسؤولان متوجه این امر می‌شوند که جایگاه و پایگاه آن در اصفهان است، ولی به دلیل نگاه‌ها و مسائل خاصی که نسبت به اصفهان بود، این جشنواره نتوانست در اصفهان تداوم یابد و به همدان رفت. اما در پرس و جوهایی که از دوستان جشنواره داشتیم، همه می‌گفتند جای جشنواره در اصفهان است.

و اما در مورد تئاتر کودک و نوجوان نیز چنین است و اصفهان دارای پتانسیل و ظرفیت آن است که جشنواره در آن برگزار شود.

منتها من بحث را فراتر می‌بینم که اگر رویدادی در اصفهان بخواهد اتفاق بیفتد، این انتظار وجود دارد که دوستان در تهران و مرکز به آن نگرش ویژه‌ای داشته باشند و دبیرخانه دائمی آن را در اصفهان مستقر کنند، نه فقط برای ده روز و یا یک هفته‌ی جشنواره. دبیرخانه‌ی دائمی به منزله تایید و تعیین رویدادهاست. اگر به نحوی بخواهیم به آن نگاه کنیم که رویدادی مثل جشنواره فیلم کودک و نوجوان در کنار دیگر جشنواره‌ها در بنیاد سینمایی فارابی اتفاق می‌افتد، آنگاه دغدغه‌های دوستان برگزار کننده برای یک هفته و یا دو هفته و نهایتاً یک ماه می‌باشد ولی با استقرار دبیرخانه‌ی دائمی در اصفهان، دغدغه‌های امور فرهنگی از این قبیل، به ۳۶۵ روز می‌رسد و به این طریق در سالهای آتی شاهد جشنواره‌های بهتر و حرکات مصمم دیگری خواهیم بود.

متن فیلمنامه‌ی فیلم تبلیغاتی جشنواره تئاتر

مدتها خاک صحنه خوردم، آسم گرفتم!

زندگی من بدجوری با تئاتر گره خورده، اونهم گره کوری. می‌گویند نوزاد که بودم استعداد کشف شد و همه از همون اول متوجه شدند که یک چیزی دارد درون من قفل

می‌کند. حالا اینکه از کجا و چه جوری فهمیدند سوالی است که تا لحظه مرگم هم که همین چند لحظه پیش بود کسی نمی‌داند! اوایل از تقلید صدای حیوانات شروع کردم، بعد که حرفه‌ای شدم توانستم ادای آدمهارا هم در بیاورم.

درس و مشق را بی‌خیال شدیم و همین شد که معتاد شدیم و همین شد که ایدز گرفتیم و همین شد که کنار، نمی‌دونم با این دو تا قفلی که روی پروندمون سنگینی می‌کنه چکار کنیم! آقا جون شما، جون مادرتون ما کاری نکردیم. اینا همش دروغه تقصیر کامییز لوچه بود.

مواد لازم: گوشت گاو، گوشت گوسفند، گوشت گوساله، مرغ، ماهی و میگو. البته می‌شود به جای اینها از سویا هم استفاده کرد.

آی نسیم سحری صبر کن ما را با خود ببر از لوله گاز آی نسیم سحری صبر کن ما را با خود ببر از روده گاو شامپو، شامپو، شامپو / یک سر پر مو چون قو / باشامپوی سر شو

از آنجا نزد استاد خوشگل‌پسند رفتم و کلاسهای بازیگری ایشان را ادامه دادم و بعد از روزها با یک پارتنی کلفتی با توجه به شایستگی‌هایم بازیگر مطرحی شدم و در طی این سالها احدی را آدم حساب نکردم، تا اینکه بعد از مدتها خوردن خاک صحنه آسم گرفتم و الان که دارم این نامه را مینویسم در حال تسلیم جان به جا آفرین هستم!

دروغه، جان شما دروغه. من و این حرفها؟! در پایان نصیحت من به جوانان این است که به پدر و مادر خود احترام بگذارند و سیگار نکشند و اگر می‌خواهند سیگار بکشند از همون اول بروند معتاد بشوند تا وقت و هزینه‌شون

بی‌خود و بی‌جهت صرف سیگار نشه.

بعد از اینکه دوتا قاشق

مربا خوری نمک

افزافه کردید ،

دمای فر را تا هر کجا

که عشقتان کشید، بکشید

بالا و ظرف چرکها را هم بگذارید بعدا شوهر بخت برگشتون بشوره. تا جلسه

بعدی بای بای.

آهان!

آی نسیم سحری صبر کن ما را با خود ببر از روزگار

فردا میریم خیابون / یا که میریم بیابون / تا بخرمیم یه صابون!

صابون بشور و بساب با مجوز غیر رسمی و کف بالا

- این تلویزیون لعنتی را کم می‌کنی یا نه؟! (با حالتی عصبانی)

- نمی‌دونم این سریال لعنتی را کدوم شبکه پخش می‌کنه؟ (با حالت درماندگی)

- شبکه ۱ (با حالت شبکه ۱ گفتن)

- نه اون داره وصیت نامه استاد هاشولی را می‌خونه که تازه مرده. شبکه ۲ هم

برنامه‌ی "جوانان، جوانان، اعتیاد جیزه جوانان" را پخش می‌کنه، شبکه ۳ آشنیزیه.

شبکه ۴ آوازه. شبکه ۵ هم که قربونش برم همش تبلیغه. حوصله‌ام سر رفته.

- خب بیا بریم یه تئاتر نگاه کنیم! (با حالت معنا گرا)

- کجا!!! (با حالت تعجب)

- اینم پرسیدن داره؟ (بازیگر رو به دوربین می‌کند و می‌گوید) خب معلومه.

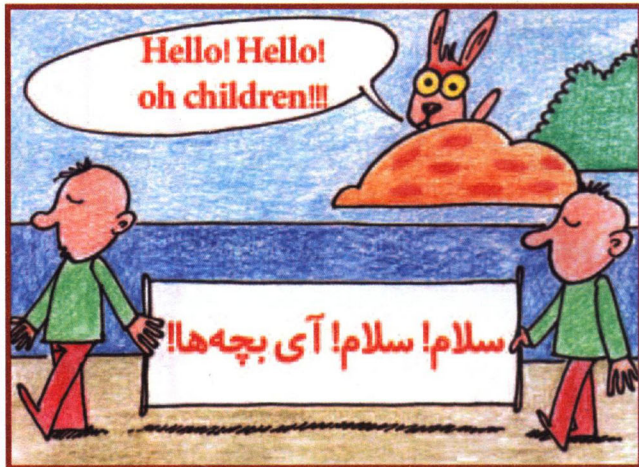
چهاردهمین جشنواره تئاتر کودک!

(در اینجا دو تا بازیگر ثابت و بی‌حرکت می‌مانند و یک صدای کلفت متن زیر

را می‌خواند)

چهاردهمین جشنواره سراسری تئاتر کودک و نوجوان

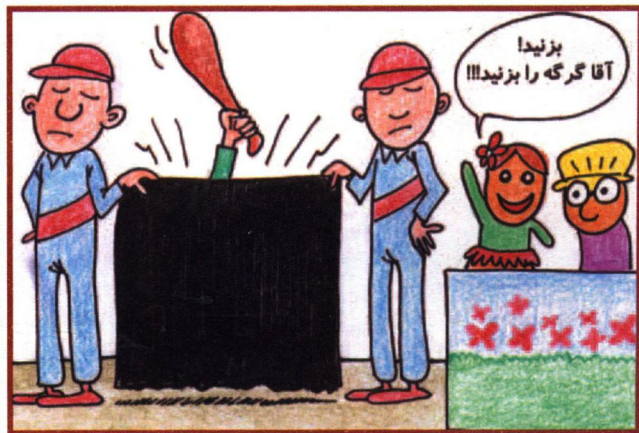
اصفهان - آبان ماه ۱۳۸۶

تئاترهای عهد دقیانوس بدون شرح

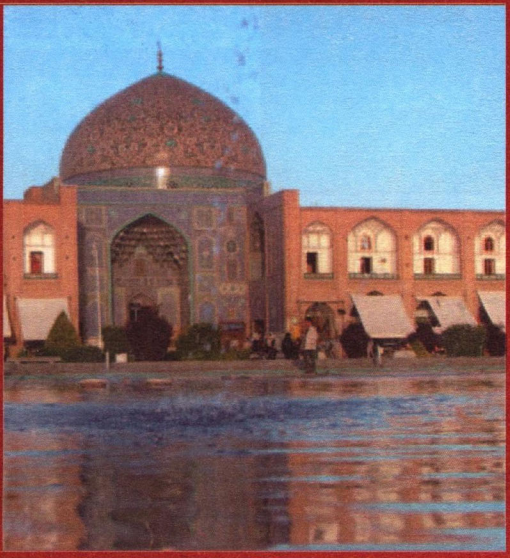
مشکلات برگزاری یک جشنواره برای کودکان

ترجمه تئاترهای خارجی صحنه‌های خشونت‌آمیز

ابراهیم کریمی
بیشکسوت تئاتر اصفهان

در اصفهان اکسیری نهفته است که با آن از روز نخست خلقتش، آفریده شده است

اصفهان شهر هنر و هنر پرور است. در هر مقطع زمانی، هر هنر دوست و مخاطب هنری که بخواهد سخنی از هنر صفهان بر زبان براند بی‌تردید بسیاری از قضایا را عیان خواهد دید و در عین حال بسیاری را عیان خواهد کرد که برای همه تازگی خود را دارد.

در اصفهان اکسیری نهفته است که با آن از روز نخست خلقتش، آفریده شده است. چنین چیزی در کمتر جایی به چشم می‌خورد. وجود این اکسیر در این سرزمین هر انسانی با هر شرایط فکری ساکن آن را تبدیل به هنرمند میکند. در

متون کهن آمده است: بخار رودخانه زاینده‌رود اصفهان نابغه پرور است و شاید به همین دلیل اصفهان اینگونه هنرپرور است. نصب بهترین تابلوهای هنری و زیبا در جای جای شهر اصفهان گویای همین امر است و اینها چیزی نیست جز اکسیر روان و روح والای انسانهایی از عالم ماورا. این ویژگی در وجود انسان، او را به قلبیان و جوشش وا می‌دارد و هر کس در هر وضعیتی، به هر ابزاری که دسترسی و عادت داشته باشد، آنرا تبدیل به یک اثر هنری می‌کند. انسانی را در اصفهان تصور کنید که با گچ سروکار دارد، خواص آن

دنیای که هیچ فاصله‌ای با تئاتر مردمی و سرگرم‌کننده نداشت و همه از یک معنا برخوردار بود و آن انسانیت و شکوفایی و پیچیدگیهای روانی انسان بود.

توسط مسلمانان شکل می‌گیرد و بعد از آن به استاد هنرمند، فرهنگمندی بزرگ می‌رسد و چه شاهکارهایی که در اصفهان به دست این استاد شکل نگرفته است. شاهکارهای کلاسیک

و اما هنر تئاتر ...
تئاتر در اصفهان قدمت ۱۰۰ ساله دارد. از حدود یک قرن پیش اولین تئاترهای شبه فرنگی در اصفهان به اجرا در آمده و پس از گذشت ۱۰ سال

امروز

شاپرک و رقص برگ ها

شهر: تهران
کارگردان: رضا عبدالعلی زاده
مدت نمایش: ۵۵ دقیقه
بخش مسابقه
تالار شیخ بهایی
۱۸:۳۰ و ۱۶:۳۰ و ۱۰

خلاصه نمایش: پاییز رو به پایان است و تمام برگ های درخت چنار ریخته و تنها یک برگ مانده که اصرار دارد تا بهار بماند و دوباره سبز شود. تا این که در باغ پروانه ای به دنیا می آید و در عمر یک روزه خود مهربانی های بسیاری می کند. پروانه بار سفر را می بندد و برگ تحت تاثیر او

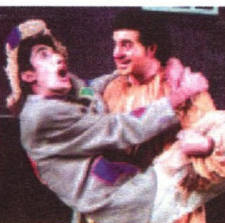

تصمیم به افتادن می‌رسد. با افتادن برگ زمستان از راه می‌رسد و پس از آن بهار می‌آید. حالا برگ سبز تازه ای جای برگ زرد می‌نشیند.
پیشینه کارگردان: فارغ التحصیل از هنرکده آزاد آناهیتا

ستاره و جادوگر سیبیلو

شهر: اراک
کارگردان: رضا میرزایی
مدت نمایش: ۵۰ دقیقه
بخش مسابقه
سینما تئاتر سپاهان
۱۸:۳۰ و ۱۶:۳۰ و ۱۰

خلاصه نمایش: ستاره که با پدر و مادرش در مزرعه زندگی می کند، گرفتار یک جادوگر بدجنس می شود و از خانه دور می افتد. ستاره در

مسیر تلاش برای بازگشت به خانه، به قصر جادوگر راه پیدا می کند و در آنجا با مترسک، آدم آهنی و یک شیر آشنا می شود که آن ها هم گرفتار جادوگرند.
پیشینه کارگردان: موسس گروه «خورشید» اجرای نمایشهای «دبروز، امروز و ...»، «خونه ننه زری چه خبره؟»، «مملی و دیو اخمو» و ...

آرزوی مترسک

شهر: تهران
کارگردان: رامین کهن
مدت نمایش: ۵۰ دقیقه
بخش مسابقه
حوزه هنری
۱۶:۳۰ و ۱۵ و ۱۰

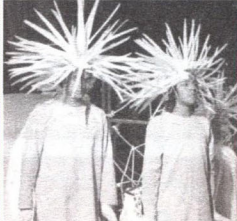

خلاصه نمایش: مترسکی که فکر می کند بی مصرف شده و دیگر کارایی ندارد، از فرشته مهربان می خواهد که او را به یک انسان تبدیل کند.
پیشینه کارگردان: دانشجوی کارشناسی نمایش عروسکی، نویسندگی و کارگردانی «قاب عکس خالی»، «زیاله های کاغذی»، «پیف پاف»؛ بازی در نمایش های «سهراب»، «جنگل پرماجر» و «دیووک ها»

وای به حال عنکبوت اگا ...

شهر: تهران
کارگردان: رضا فیاضی
مدت نمایش: ۶۰ دقیقه
بخش میهمان
تالار هنر
۱۸ و ۱۵ و ۱۰

خلاصه داستان: کرم ابریشمی به نام روشنگ، پس از ورود به یک بیشه تاریک در تارهای یک عنکبوت به نام «تارتن» اسیر می شود. رها که یک قاصدک است، همراه نسیم و کاکا به کمک روشنگ می روند تا او را نجات دهند. سرانجام رها در دام تارتن می

افتد و روشنگ که پيله ای دور خود تنیده است، به صورت یک پروانه دوباره متولد می شود.
پیشینه کارگردان: کارشناس رشته نمایش، تاسیس گروه تئاتر «بازی» با همکاری آتیلا پسیانی

آلبین و لیلا

کشور: آلمان
کارگردان: بابل مایر
مدت نمایش: ۵۰ دقیقه
بخش بین الملل
تالار فرشچیان
۱۸ و ۱۹:۳۰

خلاصه نمایش: همه چیز در مزرعه عالی است و به خوک ها و مرغ ها خوش می گذرد. هر کسی خوشحال و راضی است، اما نه همه. بدبختانه، خوکی به نام آلبین خیلی غمگین است،

برای این که تمام پوست و حتی دماغ کوچولو و دم تاب خورده کوچکش هم سفید است. هیچ خوک دیگری نمی خواهد با او بازی کند. دیگران آلبین را صدا می زنند «کوه پتیر»!
پیشینه کارگردان: همکاری با شبکه تلویزیونی آلمان (ZDF)

فردا

سوسک پری

بخش مسابقه
تالار شیخ بهایی شاهین شهر
۱۸:۳۰ و ۱۶:۳۰ و ۱۰

پری مهربان

بخش مسابقه
سینما تئاتر سپاهان
۱۸:۳۰ و ۱۶:۳۰ و ۱۰

نارنج و تونج

بخش مسابقه
حوزه هنری
۱۶:۳۰ و ۱۵ و ۱۰

بازی پسر و گرگ

بخش میهمان
تالار هنر
۱۸ و ۱۵ و ۱۰

آلبین و لیلا

بخش بین الملل
تالار فرشچیان
۱۹:۳۰ و ۱۸